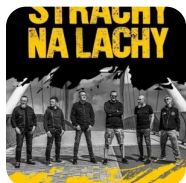

Chory na wszystko – Strachy Na Lachy

Żółć się leje mi z wątroby
Jak tramwaj na Patriarszych Prudach
Moja poduszka milimetr od szyn
Więc mam twarz jak stary Bułgar
Dzisiaj w mej głowie zabili mi Kennedy'ego
Jest dwudziesty trzeci listopad
Pada mi za kołnierz jesieni polskiej glajda
Wyprzedzają się tiry na autostradach
Bywam jak kucharz co nie urodził się w kuchni
Nudzę się w operze
Chodzę tylko do knajp w których mnie nieznają
Zostawiam po sobie puste talerze
Jestem jak jaskółka co wiosnę zgubiła
I znów zima za dupę mnie trzyma
I tani frajer sprzedaje mi zimny czaj
Redaktor Odyniec z pisma Padlina
Jestem chory na wszystko kochana
I nie wiem co mnie tu czeka
Jestem chory na wszystko
Chorobę mam na powiekach
Jestem chory na wszystko kochana
I jak pies kulawy szczekam
Jestem chory na wszystko chory na wszystko
Chorobę mam na powiekach
Dostałem w ryj fajkę pokoju
Kiedy znów kopałem się z koniem
Wtedy zadzwonił do mnie Olof Palme
I chciał porozmawiać z Kuroniem
Ty ciągle i wciąż masz mi za złe
Że już nie mieszkam w Punk Rock City
Mieszkam w całkiem innym miejscu Polski
I cierpię na syndrom sztokholmski
Śpiewam już tylko o Polsce i o złej miłości
Złe piosenki o złym systemie
Polska przychodzi do mnie tylko po autograf
Dla miłości zaś jestem złudzeniem

Nigdy nie będziemy jak Bonnie i Clyde
Ani orłem ani reszką
Będziemy jak ten deszczowy maj
Jak ci wszyscy brzydki ludzie z Tesco
Jestem chory na wszystko kochana
I nie wiem co mnie tu czeka
Jestem chory na wszystko
Chorobę mam na powiekach
Jestem chory na wszystko kochana
I jak pies kulawy szczekam
Jestem chory na wszystko coory na wszystko
Chorobę mam na powiekach

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych